

Kategorie velkoholčičí

Ilča (vlče)	75 úderů
Lůča (JH)	78
Bětká (JH), Martina (vlče)	86
Lýda (JH)	93
Petra (vlče)	99
Nikola (vlče)	104

Kategorie velkoklučičí

Kuba (JH)	56
Blondáček (JH)	67
Perník (JH)	76
Luky, Beta (oba JH)	80
Michal (vlče)	81



Škoda, že redakce nemá k dispozici lepší fotky z minigolfu.... Snad příště páni fotografové.

Jeden ze dvou nových traperských stanů - šeltrů v kmenu Vlků. Na snímku je obýván Ivawin, Bárrou s Nikolou (JH) a Danou a Nancy s Besinkou (O)



Účastníci skvělé paintballové neděle u Malého Chlumu mezi Lysicemi a Doubravíci nad Svitavou. Kdy bude odvěta s větším vlčím zastoupením?



Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

108
2004
červen



**Bratři a sestřičky z woodcrafterského kmene Vlků
V údolí Višňového potoka u Kořence proběhne ve dnech
24.7. – 8.8. 2004 na tradičním kmenovém tábořišti už
XV. Letní expedice Vlků.**

**V sobotu 30.7. 2004 na tomtéž tábořišti usedne celý kmen
k výročnímu Sněmu Vlků na nějž jsi tímto oznámením srdečně zván.
Pavel, Peka, Monička, Imušunka zi**

Kde je letos tábor?

Havris (B)

Možná by nebylo na škodu říci si, kde, že ten tábor vlastně je.

Takže domov kmene Vlků - Vlčí louka se nachází v údolí obklopeném lesy, v katastru obce Kořenec, v prostředí Dražanské vrchoviny, mezi obcemi Okrouhlá, Kořenec a Benešov. Nejvyšší vrchol údolí je vysoký 657 m. nadmořské výšky a nachází se severním směrem.



Nejlepší přístup k táboru je po pěšině z Okrouhlé, do údolí se dá přijít i od Kořence a Benešova. Na jižní straně údolíčka protéká Višňový potok, který se nachází v ochranném pásmu.

V nejbližším okolí se je 45% ploch zalesněno, 43% zemědělské půdy a zbytek tvoří ostatní a zastavěné plochy. Veškeré pozemky spadají do 2. ochranného pásma vodárenské nádrže Bělá a část katastru spadá do klidové oblasti Řehořkovo Kořenecko. Hezký výhled k Českomoravské vysočině je z kopce Kudlinky, který se nachází těsně nad obcí Okrouhlá.

U Benešova se nachází přírodní rezervace Pavlovské Mokřady, Na Pavlovský rybník a vysílač Skalky.

fotce je autor článku – poznámka redakce

Obce Benešov a Okrouhlá mají celkem dobré dopravní spojení do 8km (resp. 11km) vzdálených Boskovic. Zhruba 10 km jižně od obce Benešov, v níž je i jediná pošta v okolí, se nacházejí Sloupsko-šosůvské jeskyně. Koneckonců, členitý terén láká a zve k turistice. Podrobnosti o okolí tábora nejdete na mapě EDICE KLUBU ČESKÝCH TURISTU číslo 86 Okolí Brna – Moravský kras.

Tak to by bylo asi tak vše. Já doufám, že někdy brzy sem opět zavítáme.

A co Vlci z Velkých Pavlovic? Bude jich na letošní expedici víc než minulé roky?



Turnaj v minigolfu

Starý Vlč (JH)

Už to bude nějaký ten pátek co jsme si naposled zahrály minigolf. Se školním šílenstvím, které letos postihlo většinu brněnských dospěláků starajících se o děti v Brně, najednou nezbyvalo příliš sil pro přípravu výuky na schůzkách. Proto jsme se rozhodli uspořádat oddechovou schůzku a zahrát si turnaj v minigolfu.

Sponzory turnaje byli Starovlci, kteří řadovým členům kmene zaplatili vstupné. Dalším významným sponzorem byla babička od Blondáka a Lýdy (oba JH), která dodala účastníkům turnaje občerstvení.

Účast byla nečekaně veliká. Proto bylo nutno hrát v několika skupinkách. Družstva se po hřišti pohybovala samostatně a nikdo neměl přehled o tom jak si vedou protihráči. Oto větším překvapením pro některé hráče pak byly jejich dosažené výsledky.

V příjemném prostředí minigolfového hřiště „na lenince“ se tedy utkalo celkem 23 borců. Rozdělení byli do čtyř kategorií podle věku viz. Tabulka. Celkové vítězství nakonec spadlo do klína hostovi Šerrymu, který jen o devět úderů přehrál Kubu (JH). Oběma musím blahopřát.

Že se akce vydařila, o tom asi není pochyb. Ohlas je skutečně veliký. Starovlci navrhuji uspořádat celokmenový turnaj na konci prázdnin spojený třeba i s prohlížením fotek z letošních prázdnin. Co na to Vlci si můžeme říct na Výročním Sněmu kmene na letošní už XV. Letní expedici.



Kategorie dospěláků

Starý Vlč (JH)	57 úderů
Jitka (JH)	81

Kategorie náctiletých

Šerry (host)	47 úderů
Terežka (O), Jožka (ČČ), Saša (vlče)	65
Maky (O)	68
Michal – Psajky (vlče)	70
Sysel (vlče)	71
Trťa (SG)	90

Paintball

25.5.2004

Starý Vlk (JH)



Je zbytečné popisovat kdy a kde byl sraz. Důležité je, že jsme vlakem jeli do Doubravice nad Svitavou. Tady jsme si rozdali zbraně a pěškobusem vyrážíme přes osady Klemov a Obora k bývalému, dávno vzrostlým lesem zarostlému kamenolomu. Pochod končíme v areálu bývalého pionýrského tábora. Tady absolvujeme nejprve svačinu a potom i základní školení v zacházení se zbraní.

Potom vypukly pravé manévry. Rozlosování do dvou skupin se utkáváme v klasické přestřelce.

Následuje několikrát opakovaný boj o vlajku. Všechny strhne hra o lovu na sestřeleného letce (nejspíš amíka, protože nikdy nepřežil ani on ani většina záchranné mise). Největší ohlas ale měl souboj trojic. Při něm se do terénu vydaly trojice bojovnic a jejich úkolem bylo likvidovat všechny ostatní (nepřátelské) trojice. Bezesporu nejuspěšnější jednotka této hry (Heč!) byla trojice Totogleška, Plivník a Starý Vlk (všichni JH). Na závěr jsme se znovu utkali v boji dvou jednotek.



Ještě společné foto na závěr.... Pak poklusem na nádraží do Doubravice a tady vzorně vyčistit zbraně a taky zaplatit Mížovi vystřelenou municí. Jako vzorní váleční veteráni jsme okamžitě po návratu zavítali do nádražní restaurace na terasu abychom tam doplnili vypocenou tekutinu. Parádní akce. Otázkou je termín odvety.



Útok Vlků

Sklené nad Oslavou –

setkání kmenů

27.-30.5.2004

Bětka (JH)

Jedeme vlakem do Skleného. Jdeme pak asi na louku. Stavíme tady s děckama zubra. Moc nám to nešlo, ale nakonec sme ho postavili dobře. Velcí si postavili taky zubřík. Imušunka zi a Terka spí v šeltru a Pavel s Moničkou si taky jeden postavili. Večer v jedenáct hodin ještě přijely Janička, Nancy a taky její přítel.

Ráno po snídani přestavujeme náš zubřík aby vypadal nějak normálně. Pak lítáme po okolí až do oběda. Pak je poledňák a po něm jdeme na dřevo. Prší. Mezi tím došel Bary. První ho uviděla Eva a volala: „K nám jde myslivec“. Jdeme na vyzkumnou procházku, ale po čase začalo zase pršet a tak se vracíme s dalším dřevem do zubru. Povídáme si o všem možném a taky přeskládáváme vnitřek zubříku protože se k nám nastěhovala Janička. Janička nám vypráví horor jak včera jeli na tábořiště (dost strašně). Velcí vlci byli zatím s Bobrem pro týpiovky, který museli převézt z nějaké vesnice. Pozdě odpoledne začínají přijíždět ostatní kmeny LLM.

V sobotu po ranní písni a snídani je zahájení Velkého Sněmu LLM. Po zahájení je spousta her. Vlci chodíme všichni společně. Nejdřív jdeme na Indiánskou vybíjenou (móc dobrá hra), pak jdeme hrát hropohádku O černokněžníkovi. Po ní hrajeme Na zajíce a psy a další hry. Nakonec trochu sportujeme. Lezeme po lanech na pavučině. Tady sem se dostala do půlky. Taky se díváme na výstavu indiánských předmětů.

Oběd nám uvařil kmen Kruh a bylo to strašně dobré. Po odpoledňáku se jdeme koupat do rybníku. Velcí kluci zlobí a nechcous nás pustit ven z rybníku. Tak se trochu stříkalo vodou všude dokola. Po koupání nám velcí dali úkoly například: najdi smrk, borovici, modřín, jedlu,....



Nejbližší modřín byl až u rybníka kde jsme byli včera na procházce (cca 1,5 km – poznámka redakce). Po cestě k rybníku měly děcka strach, že je něco sežere. Drželi se mě jako klíšťata. Cestou na spátky jsme šli přímo přes les. To bylo teda něco. Když někde praskla větvička, někteří hned letěli za mnou a fňukali jestli jsme se náhodou neztratili. O dvacet metrů dál bylo místo, kde jsme dopoledne sbírali dřevo a o sto metrů dál už bylo tábořiště.

Když se setmělo, byl za chvíli Sněm LLM (Ligy lesní moudrosti). Sněmovní oheň byl rozdělaný třecíma dřevama. Na Sněmu se řešily věci a probléma Ligy. Byly přijímány tři nové kmeny. Zpívalo se. Vzpomínalo na různé táboření, výpravy a woodcraftery. Byly vyhodnoceny soutěže. Předávaly se pozvání na výpravy a další Sněm LLM. Tento Sněm byl moc zajímavý a byla na něm spousta lidí. Když sněm skončil posvátnou písni, šli jsme do zubříku. V zubříku nemáme zapalku (chrástí) na rozdělání ohně a tak jdeme s holkama do lesa pro chrastí. Mezitím si taky dáváme půlnoční svačinku. Oheň jsme ale stejně nerozdělali protože už je večerní píseň a s ní večerka.

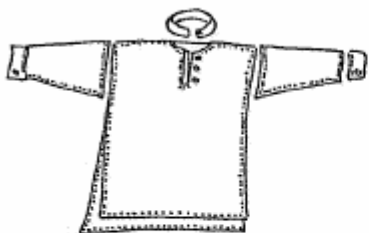
V nedělu ráno, po ranní písni a snídani, nastává balení které nám trvá šíleně dlouho. Proto jsme vlak stihali jen tak tak. Dopadlo to dobře, vlak jsme stihli a jedeme domů. Na hlaváku na nás čekal Vlk. No a po limonádě hurá domů do vany.

Táborové oblečení

Starý Vlk (JH)

V pokynech na Letní expedici je v seznamu potřeb uvedeno stylové oblečení. Na četné žádosti o střihy přidávám návod pro jeho výrobu, tak jak jsme ho před léty vyrobili s Frenkem ze Severní Georgie.

Košile



Když běloši dorazili na Pláně, začali s Indiány samozřejmě směřovat za kůže vše, co Indiáni potřebovali. Mezi jiným obchodním artiklem se mezi Indiány dostaly rychle také látky. Indiánky se velmi rychle naučily šít z látky.

Střih na takovou košili z kalika nebo praporoviny je velmi jednoduchý. Košile z krásné modré nebo červené či různě pruhované látky vám velmi pěkně doplní bederní roušku s legginami a mokašiny.

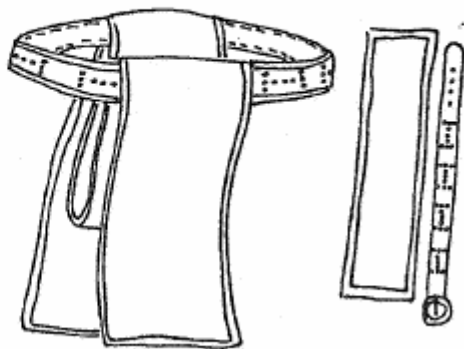
Košile se šije zadním stehem a knoflíky, které potřebujete (1 – 3 ke krku a 2 na manžety), si vyrobíte jednoduše z parohu, dřeva, nebo silné kůže. Některé bývaly také z mušlí či perletě.

Snažte se nepoužívat moderní knoflíky z umělé hmoty.

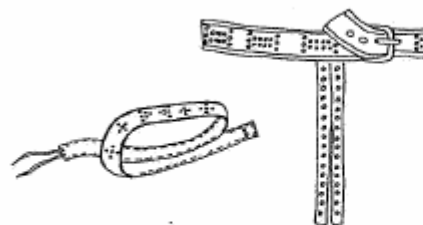
Bederní rouška

Nejlépe vám poslouží flauš nebo vlněná látka. Nejlépe modrá, červená, nebo zelená. Kdo chce mít bederku jako Indiáni, koupí si látku bílou, obarví ji a konce nechá bílé (asi 1,5 cm). Bederku však lze také obšít lemovkou ve vhodné barvě (modrá / bílá, červená / žlutá).

Bederku protáhneme mezi nohama, spustíme přes pásek a jsme hotovi.



Pásek

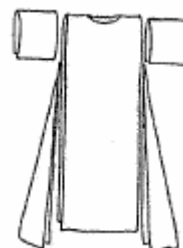


Některé zdroje tvrdí, že pásek je nejdůležitější součástí oděvu a Indiáni jej neodkládají ani při vstupu do potní chýše.

K jeho výrobě použijte dostatečně dlouhý kus kůže, který vám obepne bedra. Vhodný může být i starý pásek.

Pásek může zůstat v původní podobě, ale lze jej i ozdobit vzorem z korálek, nebo ozdobit cvočky (vojenské pecky, nebo nýtky). Pokud jej ozdobíte výšivkou či cvočky, pak celý pásek podšijte látkou (kaliko, flauš), aby nedřel.

Šaty



Indiánky si šily šaty z měkkých kůží a z vlněných nebo tzv. kalikových látek, které získaly směnou od obchodníků.

Kaliko dnes můžeme nahradit lehkými bavlněnými látkami s drobným květovaným vzorem nebo levnou praporovinou v základních barvách: modrá, červená, zelená, černá. Na zdobení si kupte barevné stuhy (ne silonové), které budou ladit s podkladovou barvou látky.

a) kmen Vran – šité z jednoho kusu mírně se rozšiřující;

b) kmen Lakota – se vsazenými klíny jiné barvy, popřípadě s našívanými rukávy.

